

Revista de revistes

per C.

ELS HOSPITALS I ELS MALALTS BENESTANTS

El dilema que planteja la concurrència dels malalts benestants als hospitals públics és, com hom sap, el següent: si no paga res, accepta serveis destinats exclusivament als pobres als quals, en cert sentit, pot dir-se que roba (quan les places als hospitals són limitades i no arriben a les necessitats d'una població el frau és més evident i molt més blasmable); i, si paga, poc o molt, el cas cau en un terreny moral i àdhuc, en certs casos jurídic, perquè els hospitals públics, encara que el costum accepti certes formes de pagament, són i han d'ésser per assistència de les persones carents de béns de fortuna o de mitjans per pagar l'assistència de malaltia.

A França, certament, el problema té aquest caire forense, ja que és illegal per les institucions hospitalàries exercir tota mena d'activitat comercial. Així que el problema ha obligat a mesures més radicals que els dirigents de l'assistència hospitalària han hagut de prendre tant per iniciativa pròpia com per la pressió exercida des de fora. I el Director General de l'Assistència pública ha adreçat suara als hospitals públics parisenecs un *memorandum* en el qual remarca que, havent millorat molt els serveis hospitalaris, persones benestants no reparen en acudir-hi, fruint de llurs beneficis, malgrat poder emprar els serveis de metges i clíniques particulars.

Per tant, d'ara endavant, part del personal de l'Assistència pública serà destirat, únicament i exclusiva a investigar la condició econòmica de les persones assistides i que puguin fer sospitar de llur capacitat de pagament.

Les persones que es trobin en tal cas seran pregades de signar una declaració i demostrar documentalment llur dret a rebre tractament gratuït.

Hi ha, però, cinc grups de casos, que han quedat exclosos dels efectes d'aquestes instruccions, i són: 1r. Casos d'urgència, qualificats així degudament, per un metge; 2n. Casos que plantegin problemes de Salut Pública (malalties venèries o tuberculosi); 3r. Accidents del carrer i professionals; 4rt. Els individus pertanyents a l'Assegurança Nacional de malaltia; i 5è. Els pensionats de guerra.

L'Hospital que vingui en coneixement que algun internat en ell ho ha estat per mitjans tèrbols o amb engany, ve obligat a comunicar-ho amb la més gran urgència al cap de l'*Assistance Publique de Paris* (el dictant de les mesures indicades), per tal que aquest pugui prendre les decisions convenients.

SIGNES FISICS EN ART

En un discurs presidencial fet al "Birmingham and Midland Institute", per Lord Moynihan, encari la importància que l'artista tingui certs coneixements mèdics. La connexió entre Art i Medicina, digué, ha existit des del naixement del món, car Apol era el déu de l'art i fou al seu fill predilecte, Esculapi, que conferí l'art de guarir. Quan hom visita les galeries d'Art del món, veu quan estreta aquesta connexió ha estat sempre.

Per exemple, les gàrgoles no foren executades per foll caprici o projectades per una desbordada fantasia, sinó que llur idea es produí per quelcom que hi havia en la naturalesa. La gàrgola de la porta occidental de l'Església de Santa Maria Formosa, a Venècia, ha estat descrita per Ruskin com "enorme, inhumana i monstruosa", i, no obstant, aquella retratava una persona patint d'histero-epilèpsia. Aquesta malaltia era molt coneguda dels pobles de l'edat mitjana i sovint fou reproduïda, en graus diferents d'exactitud, pels artistes medievals. El cos arquejat, el cap i les espatlles ti-